

Σύντομο Βιογραφικό Σημείωμα

Της

Δρ. & Δρ.- MSc. Ευανθίας Κωνσταντίνου ή Τέγου - Στεργιάδου

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, όπου και περάτωσε τις γυμνασιακές της σπουδές. Είναι πτυχιούχος της Ιταλικής Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), καθώς και του Θεολογικού Τμήματος του (ΑΠΘ). Κάτοχος Μεταπτυχιακού (MSc) και Διδακτορικού (Δρ.) τίτλου στη Βυζαντινή Ιστορία της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ και κάτοχος Διδακτορικού (Δρ.) στην Εκκλησιαστική Ιστορία της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ.

Εργάστηκε ως ερευνήτρια στο Κέντρο Βυζαντινών Ερευνών του ΑΠΘ και δίδαξε στο Τμήμα Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας και στο Τμήμα Μεταπτυχιακών Σπουδών της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ. Ως Καθηγήτρια της Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δίδαξε στο 1^ο Πειραματικό Γυμνάσιο της Μέσης Εκπαίδευσης Ανατολικής Θεσσαλονίκης και στο Πειραματικό Γυμνάσιο του ΑΠΘ από όπου και συνταξιοδοτήθηκε. Δίδαξε στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο του Δήμου Θεσσαλονίκης και στη Διεύθυνση Εκπαίδευσης με γενικότερο αντικείμενο: «Ιστορία – Αρχαιολογία - Τέχνη» (2004-2010), καθώς και στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών (2016-2018).

Συνεργάστηκε με Καθηγητές Διεθνών και Ελληνικών Πανεπιστημίων σε θέματα κυρίως Βυζαντινής και Εκκλησιαστικής Ιστορίας, μέσω εθνικών και διεθνών ερευνητικών προγραμμάτων. Συμμετείχε σε πολλά Διεθνή και Ελληνικά Συνέδρια των ειδικοτήτων της, με επιστημονικές εργασίες και εργάστηκε σε πολυάριθμα ερευνητικά προγράμματα. Έχει συγγράψει βιβλία με τίτλους: «Γρεβενά και αρματολίκι της Πίνδου στη Χρονική Περίοδο 1760-1821» αυτοέκδοση (1985), «Τα σχετικά με την Αρχιεπισκοπή Αχρίδας Σιγίλλια του Βασιλείου Β΄» Διδακτορική Διατριβή στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ, έκδοση του ΑΠΘ (1988), «Η Αρχιεπισκοπή Πρώτης Ιουστινιανής - Συμβολή στη διερεύνηση του Προβλήματος», αυτοέκδοση (2003), «Αρχιεπισκοπή Πρώτης Ιουστινιανής, Αχριδών και Πάσης Βουλγαρίας - Ένας Πομπώδης Τίτλος στηριζόμενος σε πλαστά έγγραφα» εκδόσεις ΕΜΣ (2019). Συμμετείχε σε συλλογικού τόμους: «Η Παναγία Μικροκάστρου και τα άλλα μοναστήρια του Νομού Κοζάνης» με το κεφάλαιο «Τα Μοναστήρια στη Μητρόπολη Κοζάνης» εκδόσεις Ι.Μ. Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μικροκάστρου, τυπογραφείο Μέλισσα (2002). Συνσυγγραφέας στο δίγλωσσο βιβλίο «Σαμαρίνα στο διάβα του χρόνου – Samarina in the course of time», εκδόσεις Ελιμεία (2009). Συνσυγγραφέας «Βουρβουρού και οι οραματιστές του οικοδομικού συνεταιρισμού ανωτέρου διδακτικού προσωπικού του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης στη Σιθωνία Χαλκιδικής» εκδόσεις ΠολύΤΥΠΟ (2012). Ως πρόεδρος του Λυκείου Ελληνίδων Θεσσαλονίκης είναι συνσυγγραφέας στα βιβλία: «Πράσινη Καινοτομία στο Τελικό Παραγόμενο Υλικό» εκδόσεις Νέα Διάσταση (2020), «200 Χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση - Η Μακεδονία και ο ρόλος της Θεσσαλονίκης στους απελευθερωτικούς αγώνες του Έθνους 1821-2021» εκδόσεις Νέα Διάσταση (2021), «Ιστορία Παραδοσιακών Εθίμων στη Μακεδονία και Θράκη – Βαρβάρας-Κλήδονα-Χριστουγεννιάτικων – Αποκριάτικων και Αναστάσιμων Εθίμων» εκδόσεις Νέα Διάσταση (2022). Αναφορά στο ερευνητικό της έργο, που είναι δημοσιευμένο σε ελληνικά και ξένα περιοδικά, έχει κάνει μεγάλος αριθμός επιστημόνων και ερευνητών σε όλο τον κόσμο.

Πλήθος διαλέξεων και ομιλιών εκ μέρους της κατόπιν προσκλήσεως δόθηκαν: στο Γ΄ Σώμα Στρατού, στην Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, στη Φιλόπτωχο Αδελφότητα Κυριών Θεσσαλονίκης, στο Δήμο Πανοράματος, στην Ομοσπονδία Δυτικομακεδονικών Σωματείων, στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων, στο Λύκειο Ελληνίδων Θεσσαλονίκης, καθώς και σε πολλές εορταστικές εκδηλώσεις πόλεων της Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας.

Το διοικητικό της έργο είναι πολυπληθές. Εκλέχθηκε Γενική Γραμματέας της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών (ΕΜΣ) από τις 9.2.2022 και για μια τριετία. Διετέλεσε Πρόεδρος Λυκείου Ελληνίδων Θεσσαλονίκης (2017-2022), Πρόεδρος Συλλόγου Σαμαριναίων Θεσσαλονίκης «Ο Σμόλικας» (2008-2015), Ταμίας Φίλων Μνημείων Θεσσαλονίκης (2014-2017), Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και Έφορος Πίνακοθήκης της ΕΜΣ (2012-2017), μέλος της Ένωσης Λογοτεχνών Θεσσαλονίκης από όπου και βραβεύτηκε για τη Συγγραφική της Συμβολή (2018), μέλος του Φιλολόγου, της Ιστορικής Εταιρείας, των Δυτικομακεδονικών Σωματείων, της Φιλοπτώχου Αδελφότητας Κυριών Θεσσαλονίκης και άλλων συναφών συλλόγων.

Είναι σύζυγος του τέως Πρύτανη και Καθηγητή του ΑΠΘ αείμνηστου Γεωργίου Στεργιάδη. Είναι μητέρα δύο τέκνων της Αναπληρώτριας Καθηγήτριας ΑΠΘ, κυρίας Αναστασίας Στεργιάδου και του Διευθυντή της Αυτοτελούς Διεύθυνσης Πολιτικής Προστασίας της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, Δρ. & MSc Χαράλαμπος Στεργιάδου και έχει τρία εγγόνια.